

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

קסבר רבי אליעזר מקצת היום כבולו. השתא חוזרי לרב מתנה ולישב דברי רבי אליעזר אליבא דתנא קמא כי? היכי דלרבנן משך נזירות שלשים יום ה"נ לרבי אליעזר דלדרכה מדרבנן [נשמע] לר' אליעזר דצמחך נזירות לא פליגי וכת' א"כ לר' אליעזר נסתור כל שלשים יום קסבר רבי אליעזר מקצת היום ככולו ואפילו נטמא קודם הבאת קרבנותיו לדחרי שעשה מקצת נזירות זיוס שלשים ואח"כ נטמא חשיב כנטמא זיוס שלשים ואחד על כן אינו סותר אלף ז' תימה דאמרין לקמן והיימס הראשונים יפלו מכלל דליכא אחרונים וזה א"ן לו אחרונים וי"ל דהאי סברא שלשים מיהא סותר ורבנן סברי לא אמרין מקצת היום ככולו היכא דנטמא קודם הבאת קרבנותיו ולהכי סותר כל שלשים יום וזהא פליגי רבנן ור' אליעזר אליבא דרב מתנא: **תנן** הריני נזיר מאה יום נטמא יום מאה סותר את הכל רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שלשים ואי ס"ד סבר ר' מקצת היום ככולו נסתור ז' פי' לא לסתור כלל ופרין ואי לא סבר מקצת היום ככולו ניסתור כולו כיון שנטמא ביום אחרון של נזירות: אמרה תורה נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר. כלומר לעולם לית ליה מקצת היום ככולו אלא גזירת הכתוב הוא דאם נטמא ביום אחרון של נזירות אפי' אם נזיר נזירות מרובה אינו סותר אלא ל' יום כחורת סתם נזירות לכאורה איתחוב רב מתנא דלא משני תלמודא אלא אליבא דרב פדא ואיכא למימר דרב מתנא שוקי' לה באומר שלשים: שבעה אי דסתם ימים: נזירות אינו אלא ב' ימים ת"ל גדל פרע ואין גידול פרע פחות מל' יום דהכי משמע כמנין יהיה גדל פרע: אלו הן ימים שצריך מלאת אלו ימי החודש שפעמי' הם כ"ט ופעמי' ממלאים אתהחודשששועים אותו מל' יום. ובר פדא כרבי וה"ק עד מלאת עד אותו היום ששומלים את החודש ולא יום מלאת בכלל ור' יאשיה נבי אית ליה עד ולא עד בכלל ולהכי דריש ליה מקורש יהיה משני תרויהו סברי ל' יום: ואימא (מה) שבת שווא שלשים שעות ימי המעשה היותם נקדים שבעה: מי איכא חסרונא לישנא דמלאת משמע שפעמים בא למלאת החסרון כגון חודש שפעמים הוא מכ"ט אבל בימי השבוע ליכא חסרון:

אמר לך בר פדא אימא סיפא ר' אליעזר אומר אינו סותר אלף ז'. כנגד אותן ימים שמונה זמן שלישי ושביעי מחמת טומאה: ואי ס"ד דבעינן שלשים ניספור כולו. אלף לאו א' דאין עיקר נזירות [לר"א] אלף כ"ט יום. ומאי טעמא דר' אליעזר דלמך דסותר ז' משום דלרין לגלח לאחר שהזה עליו שלישי ושביעי מחמת טומאה דמפרש ביה קרא זיוס השביעי יגלחתי וזדן הוא דאינו ריך לקסור מהן כלום שהרי עצרו עליו כ"ט יום וזו צטורה אלף משום דהשתא נתגלה על הטומאה וקיס להו לרבנן דאין שיער מתגדל כדי לכוף ראשו של זה צמד עיקרו של זה פחות מו' ימים ולהכי אמר רבי אליעזר דלרין שיהא סותר ז' ומונה ז' אחרים כנגדו והכי נמי מפרש טעמא דרבי אליעזר לקמן. ואי קשיא אמאי לא מתרן בר פדא הכי וצרישא מאי טעמא סותר את הכל משום דנעשה כאומר שלמין היינו טעמא דלא מתרן לה הכי דקסבר דכיון דנטמא לאחר כ"ט יום לא מדמינן ליה מקרבן כולי האי עד שלשים אחריו דלימא אחי למיעבר על מזריה ואחי לדי תקלה: ג' ל"א רבי אליעזר אומר אינו סותר אלף ז'. דבעי הזאה שלישי ושביעי ואח"כ ציאת קרבן נזיר צטורה. אלמא קסבר דעיקר נזירות שלשים חסר א' וזדן הוא דאינו סותר כלל והאי דסותר ז' כדי שציאת קרבנו צטורה: לא לעולם אימא לך דסבר רבי אליעזר שלשים בעינן כו'. ורב מתנא אמר לך לעולם אימא לך לר' אליעזר לא הוי נזירות פחות משלשים יום והאי דלמך אינו קן ניספור להו לכולהו היינו טעמא דלא סתם להו דקסבר מקצת יום שלשים שעבר עליו צטורה ככולו דמי: סגן הריני נזיר מאה יום נטמא

יום מאה סותר אם הכל. ואפי' לרב פדא הואיל ז' דקאמר מאה יום שלמים משמע: ואי ס"ד דסבר ר' אליעזר מקצת היום ככולו נסתור ז'. ותו לא כי נטמא זיוס ק' שהרי כבר עבר נזירותו כשנטמא וולדצריך אי לא סבר מקצת היום ככולו ליסתור להו לכולהו ואמאי קאמר אינו סותר אלף שלשים: לעולם לא סבר מקצת היום ככולו. והאי דקאמר אינו סותר אלף שלשים יום מסייע ליה לרב פדא. והאי דקאמר אי לא סבירא ליה דמקצת היום ככולו ואחתי לא ושלמין אמאי לא סתם לכולהו אמר ריש לקיש היינו טעמא דרבי אליעזר כו': **ואם פורס הנזיר זיוס מלאה ימי נזרו** ז'. בין לנזירות שלשים בין לנזירות מאה תן לו תורת נזיר דהיינו שלשים והיינו דקאמר אינו סותר אלף שלשים: א' אלו הן ימים שצריך לנלאות הוי אומר ל'. דחשה של לבנה אינו אלף כ"ט ותצי ופעמים שהוא ריך להשלים למנין שלשים לאפוקי שאר ימים של עשרים ושל ארבעים שאין לרביין למלאה ז' דמשמע דתיהו נזירות צאותן ימים שצריך למלאות כמה הן (הרי) כ"ט: **רבי יאשיה סבר**. דהאי דכתיב עד מלאה עד ל' משמע ולא ז' שלשים בכלל להכי אצטרין גדל פרע שאין גידול שיער פחות משלשים: ורבי (ט) יונתן סבר עד ועד בכלל. ולא אצטרין לן מגדל פרע ז' דאלו מעד מלאה הימים נפקא: **אמר מר אי אלו הן ימים שצריך למלאות הוי אומר שלשים**. דמשמע דתיהו נזירות סתם שלשים יום: **ואימא שצם**. כדי שבעה הוי סתם נזירות דהוי לזשעה ימים ז' אחתי יום שביעי וממלא לה ז' שבעה ואימא דעד מלאה הימים עד מלאה ז' שבעה קאמר: ז' מאי חסרונא איכא. דבעי השלמה כולהי שבעה כי הדדי נינהו ומשום הכי ליכא למימר דאריי צהו קרא אכל חדש דאיכא חסירותא דאיכא חסר ואיכא מלא ז' איכא לך למימר האי לחדש הוא דלמא קרא: ואימא

אליעזר אכל כסיפא אריי כשנדר צפירוש שלשים או לא הוי נמי סתם נזיר דהא פירש שלשים יום וצוהיהא מודה רבי אליעזר כי נטמא זיוס שלשים דסותר שלשים דצדידיה נמי אריי קרא דזאת תורת הנזיר: **שומע אני מיעוש ימים שנים**. ויהיה סתם נזירות ז' ימים תלמוד לומר קדוש יהיה גדל פרע ואין גידול פחות משלשים יום כמנין ויהיה: **שומע צריבין צמראות הוי אומר** [ש'ששים]. כלומר חדש שפעמים משלשים יום ופעמים חסר א': **מאי** לאו רב מתנא ברבי יאשיה. דלריש יהיה ובר פדא כר' יונתן דלריש מעד מלאה ולא עד בכלל דהיינו כ"ט יום: אמר לך רב מתנא דכו"ע שלשים כותיה. דרבי יאשיה סבר צכל דוכתינן עד ולא עד בכלל הילכך ויהיה ז' אציעי למימר ורבי יונתן סבר צכל דוכתינן עד ועד בכלל ולא אצטרין דרשא דיהיה אלף מעד מלאה נפקא ולרב פדא ריך לומר תנאי היא: **ואימא שבת**. שהשנת ממלא השבוע: **מאי** איכא חסירותא. הא כל ימי השבועות שלמים צצנת אכל החדשים ים מלאים ויש חסרים: ואימא

(א) (עלילת: ושי"ט) (ג) לקמן (טו.) (א) (לקמן ט.) (ד) וצריכות ט: עירובין פ: פסחים ק"י: ר"ה ל: סוכה מא: מנחות סא: מילין מו: נד: ערכין יט. נדה נח: ט) (ס) (מגדל ז') (י) (דף לט: א) (י) סוכה.

תורה אור השלם

1. וזאת תורת הקזיר ביום מלאה ימי נזרו וביא אתו אל פתח אהל מועד: במדבר ו יג
2. כל ימי נדר נזרו תעבר לא יעבר על ראשו עד מלאה הדיבם אשר ציר לך קדש ויהיה גדל פרע שער ראשו: במדבר ו ה

נוסחת הריב"ן

א' ש"מ דאין עיקר נזירות אלף כו' ותיבת לרי"א ליפא כתיב: צן רישא: גן מן ל"א ר"א כו' עד שלשים בעינן כו' ליפא כתיב: ד' וקאמר: ה' ולעמעין: ו' לא שלמו להו ק' אמאי כו': ה' המורה אמרה נטמא זיוס מלאה בין לנזירות כו': ט' ואחו הן: ט' למלאה הס"ד ואח"כ מר"ד מאי ללו רב מתנא דלמך כר' יאשיה דלמך כהדיא א"ן גילוח פחות מל' יום ובר פדא דלמך עד ימים שצריך למלאות דמשמע דמיהו נזירות שצריך למלאות כמה הם הכי כ"ט הס"ד ואח"כ מה"ד ר' יאשיה כו': י' יום ל': י' דהא: ל' ששת: מן ואח"כ ל' לנעשה: ט' ימי שבעה: ט' איכא חסירותא דבעי השלמה: ט' אית לך למימר משום האי לתורה הוא דלמא קרא:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואי סלקא דעמך שלשים: (ב) שם דברי ר' יאשיה ר' אומר אינו ריך וכו' רבי סבר עד כ"ט: (א) רש"י ד"ה ורבי סבר וכו' מגדל פרע דאפילו מעד מלאה:

הגהות מהר"ב

א' תוס' ד"ה מן הריע מיר וכו' לרב מתנא פריך. ג"כ כאן הס"ד ואח"כ מה"ד ואי לא סבר מקצת היום ככולו וכו' עכ"ל ופ"ל ד"ה א"מ: ב' ד"ה אמר ר"ל כבר פדא. ג"כ אמר ר"ל לעולם כבר פדא: ג' בא"ד כסופו כיון דלמא לרב מתנא. ג"כ מקצת היום ככולו:

הגהות התוספות

1. ז"ל חזר לתרן 2. ז"ל והכי קאמר כי היכי טו.
3. תיבת שלשים נוחק.
4. ז"ל דמירין זה דלמך ר"ל מסוק לשניהם טו.
5. ז"ל דליפת ליה לרב מתנא מקצת היום ככולו. 6. ז"ל סוטה: 7. ז"ל מסוק מיהיה. ותיבת אציע למימר מנחות.